

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1097/2023
17.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Марковића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-176/23 од 08.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Марковића, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-176/23 од 08.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К-558/22 од 18.05.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и узета је као утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци на коју је осуђен пресудом Основног суда у Старој Пазови К-117/21 од 30.07.2021. године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године у коју се урачунава време за које је био лишен слободе од 17.02.2022. године до 19.02.2022. године и истовремено је одређено да ће се казна извршити тако што ће је окривљени издржати у просторијама у којима станује уз примену мере електронског надзора, с тим што исте просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана, које ће се извршавати у Дому здравља „Стара Пазова“ и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године, с тим да уколико се окривљени без оправданих разлога не подвргне лечењу или лечење самовољно

напусти, суд ће одредити да се мера принудно изврши у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи. Окривљеном је изречена и мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци пресуде и одлучено је о трошковима кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-176/23 од 08.08.2023. године, уважена је жалба Основног јавног тужиоца из Старе Пазове и пресуда Основног суда у Старој Пазови К-558/22 од 18.05.2023. године је преиначена у делу одлуке о начину извршења изречене јединствене казне затвора у трајању од 1 године у коју се урачунава време за које је био лишен слободе од 17.02.2022. године до 19.02.2022. године, тако што ће окривљени изречену јединствену казну затвора у трајању од 1 године издржавати у Заводу за извршење казне затвора, и изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана ће се извршити у Специјалној затворској болници у Београду, која ће трајати док постоји потреба за лечењем окривљеног, али не дуже од 3 године, а време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора, док је у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против другостепене пресуде захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Марковић, због повреде закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 54. и члана 246а став 3. Кривичног законика, са предлогом да се захтев за заштиту законитости усвоји као основан, и да се другостепена пресуда преиначи у погледу начина извршења изречене јединствене казне затвора у трајању од 1 године и изречене мере безбедности, тако да окривљени изречену казну затвора издржава у просторијама у којима станује, а изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана да се извршава у Дому здравља „Стара Пазова“ или да се у целости укине другостепена одлука и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање. Предложио је да се извршење правноснажне пресуде сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП, одложи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Марковића је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац указује да је другостепеном пресудом учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на тај начин што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду, те је окривљеном изрекао строжу кривичну санкцију иако је окривљени навео име, презиме и адресу лица од кога купује опојну дрогу, описао и начин на који се куповина и предаја опојне дроге вршила, занемарујући чињеницу да је окривљени самоиницијативно, први пут, отпочео лечење од зависности од употребе опојних дрога, да је отворио приватну фирму и започео производњу пластике, да остварује приходе и плаћа држави порез и све доприносе, да први пут апстинира од узимања опојних дрога. Дакле, упркос свим

олакшавајућим околностима и чињеници да је открио од кога је набављао опојну дрогу, суд је окривљеног осудио на строжу казну затвора.

По оцени Врховног суда изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нису основани.

Одредбом члана 246а став 3. Кривичног законика прописано је да учинилац дела из став 1. и 2. овог члана који је открио од кога набавља опојну дрогу може се ослободити од казне. Дакле, члан 246а став 3. КЗ предвиђа факултативан основ за ослобођење од кажњавања за кривично дело из ст. 1. и 2. овог члана, односно само могућност, али не и обавезу суда да у случају када окривљени открије лица од кога је набављао опојну дрогу истог и ослободи за предметно дело, што подразумева и оцену суда да су испуњени услови за примену ове законске одредбе.

Полазећи од наведеног, како је окривљеном побијаном пресудом у делу одлуке о кривичној санкцији казна затвора у трајању од 1 године одмерена у границама прописаним за предметно кривично дело, то по оцени Врховног суда неосновани су наводи захтева да је побијаном пресудом повређен кривични закон приликом одлуке о кривичној санкцији.

У погледу чињенице да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одредио да окривљени казну затвора издржава у заводу за извршење казне затвора, суд није учинио повреду закона из разлога што је оценом релеватних околности закључио да је за окривљеног адекватнији други начин извршења истоветне затворске казне и у том смислу преиначио првостепену пресуду, па су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врхови суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић